

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Fkf.57/2013/11. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év november hó 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

VÉGZÉS:

A testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 9.Fk.47/2010/62. számú ítéletét az I. r. és a III. r. vádlottak tekintetében ***helybenhagyja*** azzal, hogy a III. r. vádlott börtönbüntetését visszaesővel szemben tekinti kiszabottnak.

Mindkét vádlottnál az elkövetői és elkövetési alakzatot meghatározó törvényhely felhívását és az ítélet bevezető részéből a 2010. június 16-i, a 2010. szeptember 15-i és a 2011. május 25-i határnapok feltüntetését mellőzi.

A másodfokú eljárásban felmerült 19.930 (tizenkilencezer-kilencszázharminc) forint bűnügyi költségből az I. r. vádlott 8.500 (nyolcezer-ötszáz) forint, a III. r. vádlott 7.620 (hétezer-hatszázhusz) forint megfizetésére köteles az Állam javára, míg a fennmaradó 3.810 (háromezer-nyolcszáztíz) forintot az Állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Székesfehérvári Törvényszék az I.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 170.§ (1), (5) bekezdés I. fordulat) állapította meg, és ezért őt 2 évre próbára bocsátotta azzal, hogy a vádlott a próbaidő tartama alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

A II.r. vádlott bűnösségét ugyancsak társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 170.§ (1), (5) bekezdés I. fordulat) állapította meg és ezért őt 2 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

A III.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 170.§ (1), (5) bekezdés I. fordulat) és 1 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk. 274.§ (1) bekezdés c) pont) állapította meg. Ezért őt halmazati

büntetésül 2 év 4 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapítva, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A IV.r. vádlott bűnösségét testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 170.§ (1), (2) bekezdés) állapította meg és ezért őt 300 napi tétel, napi tétel összegenként 200 Ft-ban, összesen 60.000 Ft pénzbüntetésre ítélte, egyben rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítélet a IV.r. vádlott vonatkozásában a kihirdetésekor jogerőre emelkedett.

Ugyanakkor az I.r. vádlott és védője, valamint az I.r. vádlott eseti gondnoka valamint a II.r. vádlott és védője enyhítésért, míg a III.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.755/2012/2. számú átiratában a bejelentett vádlotti és védői fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság mérlegeléssel megállapított tényállása túlnyomórészt megalapozott, annak korrigálása a baltával történő bántalmazás számát és erejét tekintve azonban szükséges. Az elsőfokú ítélet 15. oldal alulról 3. bekezdésében ugyanis hiányosan és iratellenesen szerepel az, hogy a baltával a IV.r. vádlottat legalább 5 rb. közepes és 1 rb. közepes erejűt meghaladó behatás érte. Ez a megállapítás ugyanis az írásbeli orvosszakértői vélemény alapján azzal egészítendő ki, hogy ezek az erőbehatások a IV.r.vádlott fejének jobb oldalát érték el, ezen kívül a hajas fejbőrét a tarkójának bal oldalán további egy rendbeli közepes erőbehatás is elérte. Indítványozta ezért a Fellebbviteli Főügyészség, hogy az erőbehatásokkal kapcsolatos megállapításokat a másodfokú bíróság helyesbítse, illetve az ítélet indokolásából a tényállásba emelje át.

A Fellebbviteli Főügyészség álláspontja szerint a vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű, és törvényes a cselekmény minősítése is. A büntetés kiszabása körében az értékelhető körülmények felsorolása túlnyomórészt helyes, azonban a III.r. vádlott tekintetében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság sem a rendelkező részben, sem az ítélet indokolási részében nem tüntette fel és nem is értékelte súlyosító körülményként a visszaesői minőségét.

Összességében indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a III.r. vádlott vonatkozásában változtassa meg, a rendelkező részben tüntesse fel a visszaesői minőségét, egyebekben pedig vele, valamint az I.r. és a II.r. vádlottakkal szemben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen a II.r. vádlott védője bejelentette, hogy tudomása szerint a II.r. vádlott időközben elhunyt. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a II.r.

vádlott vonatkozásában az eljárást a Be. 72.§ (3) bekezdése alapján véglegesen elkülönítette.

A másodfokú nyilvános ülésen az I.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést részben módosított tartalommal elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése végett tartotta fenn. Arra hivatkozott, hogy a cselekmény elkövetésekor mindössze 45 kg súlyú és összesen 155 cm magas vádlott a balta láttán megijedt, magatartásának indítéka kizárólag az ijedtsége volt. Hangsúlyozta azt is, hogy az I.r. vádlott magatartása súlyos sérülés okozására nem is lett volna alkalmas. Érvelése szerint a cselekmény látványa és az I.r. vádlott életkora együttesen sokkolta őt és megakadályozta a helyes magatartás tanúsításában.

Mindezekre tekintettel álláspontja szerint megrovás alkalmazása is elegendő joghátrány lett volna a védencével szemben. Utalt ugyanakkor arra is, hogy az ellentétes tartalmú bizonyítékok ellenére nem vizsgálta kellő mélységgel a bíróság, hogy a vádlottak szándéka akár eshetőlegesen kiterjedt-e életveszélyes sérülés okozására, ezért akár az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése is indokolt lenne.

A III.r. vádlott védője a nyilvános ülésen hangsúlyozta, hogy az eljárás során a jogos védelem beható vizsgálatával az elsőfokú bíróság adós maradt, hiszen az életveszély okozására is ki kell az elkövető eshetőleges szándékának terjednie a bűnösség megállapításához. Jelen esetben azonban ennek vizsgálata elmaradt, pedig álláspontja szerint a III.r. vádlott részéről még a gondatlan elkövetés is felmerülhet, hiszen a III.r. vádlott csak akkor bántalmazta a IV.r.vádlottat, amikor a IV.r. vádlott már az életveszélyes sérülését elszenvedte és a földre került. Hangsúlyozta, hogy a III.r. vádlott által alkalmazott lécszék nem volt alkalmas életveszélyes sérülés okozására, továbbá utalt arra is, hogy a sértett nyolc napon túl gyógyuló kézszérülése nemcsak fejre, hanem felső testre irányuló ütés alkalmával is keletkezhetett. Érvelése szerint semmi nem bizonyítja, hogy a III. r. vádlott 8 napon túl gyógyuló sérülést okozott a sértettnek, ezért a terhére legfeljebb a súlyos testi sértés büntetnének kísérlete állapítható meg. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a III.r. vádlott vonatkozásában a cselekmény minősítését változtassa meg és a bűnösségét súlyos testi sértés büntetnének kísérletében állapítsa meg lényegesen enyhébb joghátrány alkalmazása mellett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a nyilvános ülésen az írásban előterjesztett álláspontját változatlanul fenntartotta. Kifejtette, hogy sem a tényállás megállapítása, sem az eljárási szabályok betartása nem ad okot hatályon kívül helyezésre, és erre vonatkozóan konkrét okot a védők nem is jelöltek meg. Hangsúlyozta, hogy rendkívül kevés és nagyon kusza, ellentétes tartalmú bizonyíték állt a bíróság rendelkezésére, amelyből mérlegelés útján állapította meg az elsőfokú bíróság a tényállást, így az eredménnyel nem is támadható. A védői érvelésekkel szemben utalt arra, hogy jelen esetben még az emberölés kísérlete is felmerülhetett volna azonban a vádlottak által alkalmazott erőbehatás nagysága ezt kizárta tette.

Ugyanakkor az erőbehatások számára és alkalmazott eszközre tekintettel a vádlottaknak mindenképpen számolniuk kellett azzal, hogy a sértett legalább életveszélyes sérülést szenvedhet el.

Mindezek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta az I.r. és a III.r. vádlott vonatkozásában.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság a vádlottak és védők fellebbezése folytán megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezésekkel érintett vádlottak vonatkozásában az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta. A vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességében is értékelte, mérlegelte és tényből tényre, a logika szabályainak megfelelően következtetett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás túlnyomórészt megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében foglalt hibáktól, hiányosságoktól.

Ugyanakkor az iratok tartalma alapján az ítéleti tényállás a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja szerint kisebb kiegészítésre, illetve pontosításra szorul az alábbiak szerint:

A III.r. vádlottra vonatkozóan az előélete tekintetében az ítélet 6. oldalának 6. bekezdését kiegészíti azzal, hogy az elsőfokú ítélet 2007. szeptember 3. napján kelt, míg a cselekmény elkövetésének időpontja 2006. január 12. napja volt. Kiegészíti azzal is, hogy ezzel a határozattal elrendelte a bíróság a Dabasi Városi Bíróság 1.B.258/2004/83. számú ítéletével kiszabott 6 hónap börtönbüntetés végrehajtását is.

A 6. oldal 10. bekezdését kiegészíti azzal, hogy az elsőfokú ítélet 2008. április 30. napján kelt és a cselekmény elkövetésének időpontja 2007. november 30. napja volt.

Az ítélet 7. oldal 2. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a III.r. vádlott a büntetés letöltését 2009. február 25. napján kezdte meg és azt 2011. június 30. napján töltötte ki.

Az elsőfokú ítéleti tényállás 8. oldal 9. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a II.r. vádlott a balta élével legalább két alkalommal részben közepes, részben közepest meghaladó erővel bántalmazta a IV.r. vádlottat.

A 9. oldal 3. bekezdését ugyancsak kiegészíti azzal, hogy a IV.r. vádlott jobb oldali arcfelét, illetve koponyatájékát legalább 5 rendbeli közepes és 1 rendbeli közepes erejű meghaladó erőbehatás érte. A tarkótájék bal oldalán újabb 1 rendbeli

közepes erőbehatás érte a IV.r. vádlott hajás fejbőrét (igazságügyi orvosszakértői vélemény 14. oldal).

Az alkarcsont darabos törése direkt nagy erejű behatás eredményeként keletkezett.

Az ekként kiegészített, illetve pontosított tényállás már hibamentes, a vádlottak tagadásával szembenálló részében is a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul, így irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

A bizonyítékok értékelésével kapcsolatban megállapította a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett. Számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat, milyen körben és miért fogadott el, illetve, hogy melyeket, milyen okból és miért vetett el.

Összességében tehát az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére - indokolási kötelezettség elmulasztása miatt - nincs törvényes alap.

Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott az I. és a III.r. vádlottak több szempontból ellentmondásos vallomásaival, és helytállóan rögzítette, hogy a IV.r. vádlottnak a vádlott-társait terhelő nyilatkozatai és a saját bántalmazását érintően tett vallomásai következetesek és egybehangzóak voltak.

Helytállóan tulajdonított döntő jelentőséget az elsőfokú bíróság az igazságügyi orvosszakértői véleménynek, mert ennek alapján lehetett megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a IV.r. vádlott bántalmazása tekintetében az I.r. és a III.r. vádlott, vagy pedig a IV.r. vádlott vallomása fogadható-e el.

Az igazságügyi orvosszakértő az írásbeli és a szóbeli véleményében is határozottan állította, hogy több eszközzel - balta élével és törött faléccel - és több személy általi bántalmazás során szenvedte el a IV.r. vádlott a sérüléseit. Az alkarcsonttörésről pedig úgy nyilatkozott, hogy az védekezési jellegű sérülés volt.

Ekként pedig az igazságügyi orvosszakértői vélemény egyértelműen és kategórikusan támasztotta alá a IV.r. vádlottnak a bántalmazásával kapcsolatos állításait.

Éppen ezért a felmentést célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek. Egyebek iránt megállapítható, hogy mind az I.r., mind pedig a III.r. vádlott védőjének fellebbezése elsődlegesen az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadja, amely megalapozott tényállás mellett eredményre nem vezethet.

A III.r. vádlott a közokirat-hamisítás büntette vonatkozásában mindvégig elismerte a bűncselekmény elkövetését, melyet az okirati bizonyítékok és a tanú1 vallomása is megerősített.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen következtetett az I.r. és a III.r. vádlott bűnösségére és törvényes az elkövetéskori Btk. szerint a cselekmények jogi minősítése is.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 16. oldalán kifejtett jogi indokolással maradéktalanul egyetértett. Töretlen a bírói gyakorlat ugyanis abban, hogy több személy által együttesen megvalósított bántalmazás eredményeként társtettesként az az elkövető is felel, aki nem maga okozta ugyan a súlyos testi sértés alapjául szolgáló sérülést, a közös tettelegességben való közreműködése során azonban az eredmény okozójával szándékegységben cselekedett (BDJ 8504.). Ezen okfejtésre is tekintettel a IV.r. vádlott bántalmazása során az I.r. és a III.r. vádlott társtettesége kétséget kizáróan megállapítható.

Nem osztotta a védelem jogi álláspontját a súlyos testi sértés kísérlete körében kifejtettekkel kapcsolatban. Az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint IV.r. vádlott által elszenvedett valamennyi sérülés gyógytartama nyolc napon túli, így a fenti minősítés megállapítására nincs törvényes lehetőség.

A jogos védelem körében kifejtett jogi indokolással is egyetértett a másodfokú bíróság, az megfelel a Kúria 4/2013.Büntető Jogegységi Határozatában kifejtetteknek, azonban a másodfokú bíróság ezt az okfejtést azzal egészíti ki, hogy Korpos József IV.r. vádlott védekezésre utaló sérülése is nyomatékosan azt erősíti, hogy részéről további támadástól már nem kellett tartani.

Megjegyzi a másodfokú bíróság azt is, hogy a jelenleg hatályos Btk. rendelkezései sem változtak e tekintetben, mivel a jogos védelmi helyzet csak addig áll fenn, amíg a jogtalan támadás tart. Ezt követően jogos védelmi helyzetről beszélni nem lehet.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket hiánytalanul sorolta fel az I.r. vádlott vonatkozásában.

Ugyanez állapítható meg a III.r. vádlott esetében is azzal, hogy elmulasztotta feltüntetni és súlyosító körülményként értékelni a vádlott visszaesői minőségét, hiszen a III.r. vádlott a jelen eljárásban elbírált cselekményt az ezt megelőző legutolsó jogerős elítélése után, de még a kiszabott büntetés végrehajtásának befejezése előtt követte el, ezért a másodfokú bíróság ezt pótolta.

Ezen hiányosság ellenére megállapítható, hogy az I.r. és III.r. vádlottak alanyi bűnössége és az elkövetett cselekmény tárgyi súlya is megfelelő értékelést nyert az elsőfokú bíróság által a vádlottakkal szemben alkalmazott joghátrány során. Így a másodfokú bíróság enyhítésre sem az I. r., sem a III.r. vádlott esetében lehetőséget nem látott.

A másodfokú bíróság mellőzte a kísérletre, illetve a társtettesekre vonatkozó jogszabályhelyek megjelölését a rendelkező részből, mivel a BK 61. számú vélemény 3. és 7. pontja szerint az elkövetői és az elkövetési alakzatot meghatározó törvényhely feltüntetése szükségtelen a rendelkező részben.

Az ítélet tábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság 2012 január 26. napján megismételte a bizonyítási eljárást, ezért az ezt megelőző időpontok az ítélet bevezető részében tévesen kerültek feltüntetésre, így azok feltüntetését a bevezető részből mellőzte.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a járulékos kérdésekben is törvényesen rendelkezett.

Összességében tehát a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r. és a III.r. vádlott vonatkozásában a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján - a fenti változtatásokkal - helybenhagyta.

Budapest, 2013. év november hó 8. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.

Erzsébet sk.

előadó bíró

Zólyominé dr. Törő

bíró

A Székesfehérvári Törvényszék 9.Fk.47/2010/62. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Fkf.57/2013/11. számú végzése folytán az I.r. és a III.r. vádlott vonatkozásában 2013. év november hó 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2013. év november hó 8. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Moncz Tímea tisztviselő